

— Foile Săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

„Doctorii“ omenirii.

Ce potrivit a arătat cineva starea lumii de azi în chipul de mai jos. Hotărât lucru. Omenirea (universul) este azi ca un om ce zace greu bolnav. Mai ales dela războiul cel mare încocace, boala omenirii se agravează an de an și zi de zi. Crize, frâmântări, năcazuri, lipsuri, corupții, prăpăd moral prin toate tările și la toate popoarele.

O boală grea a dat în omenire. Și din toate părțile se ivesc „doctori“ care umblă să lecuiască boala. Se scriu cărți întregi despre lecuirea frâmântărilor; se cercă toate „leacurile“, dar „boala“ nu slăbește și „bolnavul“ nu se vindecă.

Iată, la căpătaiul omenirii bolnave a sosit DOCTORUL STIINTĂ. A venit să ajute măntuirea lumii cu inventiile, cu mașinile, cu știința. A umplut lumea cu mașini, cu autobuze, aeroplane, și alte lucruri minunate.

Dar s-a lecuit boala omenirii cu aceste noiutăți? Ba! Dimpotrivă. Inventiile și mașinile au produs o boală nouă: somajul, lipsa de lucru. De când sboară lumea cu autobuzele, o duce mai prost ca pe vremea când umbila cu carul cu boii.

Și iată un alt doctor se prezintă la căpătaiul lumii bolnave. E DOCTORUL ATEISM. „Omenirea a rămas înapoi — strigă acest doctor — din cauza superstițiilor religioase. Religia este inventia popilor ca să țină poporul

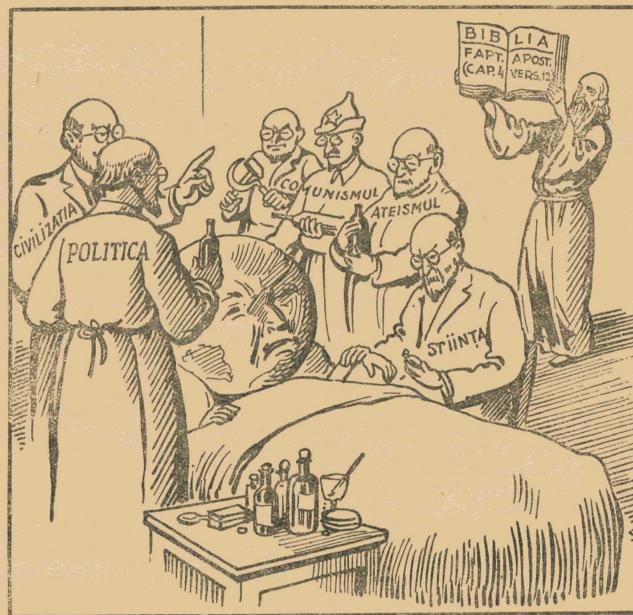
în întuneric și să-l exploateze. Jos cu religia! Jos cu Dumnezeu — și atunci omenirea va fi fericită și va da înainte cu putere“.

Doctorul acesta își strigă demult în lume „medicina“ lui. Și iată, în zilele noastre, acestui doctor i-a venit în ajutor un alt doctor-ortac. E DOCTORUL COMUNISM.

„Doctorul ateism are totușă dreptatea — a strigat doctorul Bol-

vism — religia trebuie ștearsă de pe suprafața pământului! „Dumnezeu trebuie detronat“! Iar averile trebuiesc împărțite. Nimeni să nu aibă avereia lui! Totul să fie „bolshevizat“! Și acești doctori și-au pus „medicina“ în practică, în Rusia.

Dar val! Urmările ei au fost grozave!... În loc de „raiul“ făgăduit, în Rusia a venit iadul. În Rusia azi e mai rău ca ori unde.

Și iată mai veni un doctor. E DOCTORUL POLITICĂ. Pe acest doctor îl cunoaștem cu toții. Il avem și noi. El strigă și urlă pe la alegeri și „lecuește“ din greu țara... până în alegerile. Dar în loc de tămăduire, acest doctor urgisă, lasă râni de ură și vrășnăsie.

Și tacă așa se perândă doctorii pe la patul omenirii bolnave. Și nici unul nu poate leuci boala,

Este însă un Doctor, care singur poate leuci omenirea. Pe Acesta însă, omenirea nu-l cheamă și nu-l urează. Acest Doctor e Făcătorul acestei omeniri; e Dumnezeu. E solita Lui și cuvântul Lui din Biblie.

Biblia se prezintă și ea la căpătaiul omenirii bolnave, cu solita cuvântul lui Dumnezeu, cu „medicina“ dela Faptele Apostolilor cap. 4, vers 12:

„În nume altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiați“.

Iar acest „Nume“ este Domnul nostru Isus Hristos. Doctorul omenirii nu poate fi altul decât Domnul Isus Hristos, pe care Tatăl îl trimis pe pământ, anume să mântuiasă neamul omenesc.

Până când omenirea și popoarele nu-l vor primi ve acest „Doctor“ și „medicina“ Lui — e totul în zadar, e totul pierdut.

PĂCATUL.

Mi-aduc aminte de păcat
Mereu mi-aduc aminte:
Că legea Ta eu am sălcăt
Sunt păcătoș... sunt vinovat
Mi-aduc aminte de păcat
Și în lacrimi anii sboară...

De-atâtea ori m'am răsvrătit
Păcatul doar prădă;
Ca un nebun eu Te-am hulit
Din casa Ta eu am fugit
De atâtea ori m'am răsvrătit
Și focal stă să cadă...

Mi-aduc aminte și suspin
Păcatul mă 'nfioră;

De răni mi-l trupul astăzi plin
Și ca tâlharul, Doamne, vin
Mi aduc aminte și suspin
In lacrimi anii sboară.

Az văd ce-am fost... az văd
Ice sunt
Sărac și praf și fum:
Cenușă s anil mei și vânt...
De mine, Doamne, mă 'nspălmănt
Când totu-i praf
Când totu-i scrum
Nevednic mila Ta o cer
Indură-Te că pier!...

CONST. GORAN.

Orbit pe frontul diavolului.

In decursul jocului, un beat, orb de un ochiu, se lovește și își pierde și celălalt ochiu.

Mare vician e diavolul, face totul numai să poarte oamenii pe căile lui intunecate.

Un om sărac de aci dela Cricău, orb de un ochiu, ajungând la chef începută jucă, fiind amețit de vin, în toiu jocului, casa fiind joasă, a dat cu capul de o grindă și loviindu-se grav, a orbit pe loc și de singurul ochiu cel mai avea.

Întreagă petrecere s'a prefăcut în jale, iată un fapt care s'a întâmplat în sărbători. Un orb sufletește și

de jumătate și trupește rămâne orb de tot. Nu s'a întâmplat ca vre-un ostaș al Domnului să pătească așa ceva. Cel puțin eu nu am auzit. Dimpotrivă »Oastea« ne a dat ochi sufletești (1 Cor. 13, 13).

Așa se întâmplă când e casa joasă și capul plin. Celui ce n'are vedere sufletească i-se ia și cea trupească. Iar celui ce nu o are pe cea trupească o căștișă pe cealaltă.

La luptă frate, la luptă.
Diiodiu Traian, ostaș, Cricău-Alba.

,Tu ești acela“! (2 Samuil 12, 17).

In numărul 1 din foiața aceasta am arătat cum Biblia, cuvântul lui Dumnezeu, nu crătupe nime. Spune oricui adevarat intreg.

Și în primul rând Biblia nu îl spune nouă. Nume altul nu ne spune păcatul așa de lămurit și cu atâtă necruțare ca Biblia, cuvântul lui Dumnezeu. Să nu uităm: Biblia este și un judecător aspru, un Natan aspru, care decătează păcatul, se apropie de noi, ne mustră pentru păcat și ne înțeamnă cu putere să ne înțoarcă la Dumnezeu.

Dragă cetitorule! dacă cîstea Biblia, eu te întreb: de câte ori și în câte locuri din ea te-ai văzut și te-ai simțit pe tine însuți sub sentință ei și judecata ei: „tu ești acela“! De căte ori și în câte locuri și-a strigat Biblia: „tu ești acela“?

O, eu cunosc — și nu mă rușinez să spun — sute de locuri în Biblie unde cuvântul lui Dumnezeu îmi strigă cu putere: „tu ești acela“!... tu ești slabul acela... tu ești îndoeinicul acela... tu ești ne-socotitul acela...

Și nu mă slăbește cuvântul lui Dumnezeu până nu răspund plângând: Da, Doamne, eu sunt acela!...

Și mă lupt mereu, să înpuițez locurile din Biblie unde cuvântul lui Dumnezeu îmi strigă: „tu ești acela“!...

Un creștin biblic, un ostaș al Domnului, un cetitor al Bibilei, trebuie să-și cunoască păcatul ca nimeni altul. Și să

fie smerit și umilit pentru păcat ca nimeni altul.

Să luăm aminte. De un creștin biblic, satan se apropie și cu istoria de a vedea în Biblie, mai ales numai păcatele altora. De a vedea numai „fotografia“ altuia.

Eu am cunoscut într-o adunare de ostași, pe doi frați (și încă bătrâni) cari aveau ce aveau întreolaltă. Și de căte

ori luau cuvântul își alegeau de prin Biblie locuri de acele prin cari își atingeau scăderile unul la altul. Fiecare cetitor din Biblie par că-i zicea celuilalt: „tu ești acela“! Iar celălalt îi răspundea și el tot cu un: „tu ești acela“.

O, e dureros, e nespus de dureros când și între școlarii Bibliei se întâmplă astfel de lucruri.

Intre oamenii cei lumești e aproape lege ca fiecare să văză „paiul“, fiecare să vadă numai păcatul altuia.

Dar un creștin biblic, nu poate fi între aceștia. Un creștin biblic, își vede în Biblie mai ales „fotografia“ lui și „bârba“ lui. Un creștin biblic, un ostaș al Domnului stă vesnic sub apăsarea sentinței: „tu ești acela“! Si stă totdeauna gata cu răspunsul: Da Doamne, eu sunt acela.

Să nu uităm. Marele apostol Pavel a răspuns și el însuși la această sentință: Eu sunt acela. Eu sunt cel dintâi păcătos. (I. Timotei 1, 15).

Din drumurile apostoliei.

Insemnările unui ostaș călător.

O barbarie mai rea ca nre păgâni. — I-a băut până și-a rupt bâta pe el.

Mai departe. Trecând Mureșul, poposim la Mereteu-Vurpăr. Aici am găsit pe frați într-o mare adunare.

Surorile plângneau... Au băut pe frații noștri... se auzea printre dueroasele lor suspine.

Și ne-au povestit frații toate cele petrecute.

Frații din Pian: Pavel, Stefan și Chimuț, au fost acolo de Jii seara înainte de sf. Nicolae... Au făcut adunări. Lumea s'a strâns cu grămadă. E o trezire uimitoare. Tinerimea și aproapea toată cucerită.

Vineri seara au avut din nou adunare... În 3 case n'au locăpăt...

Înălță de cu seară din diavolul și-a arătat colții. Nu putea să mai suferă după toate ce i-s'au întâmplat în satul acesta.

Pe când frații vorbeau, un om beat striga și sibiera pe afară ca o fieră. (Frații spun că acest om a fost singur ostaș 5 ani și s'a ţinut bine, dar acum...)

Programul sfârșindu-se frații au îngenuunchiat la rugăciune și se pregăteau de od hna, când iată primarul cu încă 2-3 oameni, vine strigându-le să tacă și le-a cerut să se legitimeze... Fiind aproape doar la o palmă de loc, frații n'au luat nimic la ei. Primarul s'a făcut că nu-i cunoaște și i-a provocat să meargă la postul de jandarmi.

Frații s'au supus cu bucurie.

Frații din sat au cerut să meargă și ei, dar primarul și-a dat cuvântul că nu li-se va întâmpla nimic.

Au eșit și au plecat.

Pe drum, unii din ceata care era cu primarul tot voia să-i loivească.

Dar primarul îi «oprea» (plan viclean...) și

Frații din Sibiu în propagandă la Orlat.

Frații noștri din Sibiu au hotărât să iașă în propagandă prin sateli vecine.

Incepând cu l'au facut Dumineca trecută frații Cosmeanu, Dragosescu, Ilie, Munteanu și Moldovanu, eșind în comuna Orlat.

După ascultarea sfintei slujbe în biserică, frații și mult popor, s'au strâns în casă fratelui Bunea, singurul frate ostaș care îl avea până acum acolo.

Frații au vorbit cu putere; s'au cântat duios și poporul a rămas foarte mulțumit invățându-i să meargă în mijlocul lor. 7 suflete s'au declarat gata să urmeze calea ostașiei Domnului.

S'a făcut un început, care, cu ajutorul Domnului, va fi dus mai departe.

Invitate la Tg.-Neamț.

Frații și surorile de aproape și de departe sunt rugați la luna parte la adunarea ce se va înțelege în com. Tg.-Neamț, sat Blebea, pe ziua de 2 Februarie.

Toți frații înzestrăți de Domnul cu darul cunoștinții și surorile cari cunosc cîntările, sună rugați la luna parte.

Adunarea se va face la școală.

Ceice an se agătușă sunt rugați și le aduce. Fr. Silvestru Barbă e rugat a veni. Va fi acolo și păr. Hogea.

Gavril Ungureanu, ostaș.

Invitat la Pogoanele—Buzău.

In ziua de 2 Februarie (întâmpinarea Domnului) va avea loc și săfina steagului Oastei din com. Pogoanele—Buzău, la biserică Sf. Vovozi. Rugă frații care au steaguri să ne învrednicească de venirea lor. Deasemenea cu bucurie vom primi pe orice frate ostaș de pretutindeni.

Rugă și pe cei trei »făcieri« cari au sămânțat Cuvântul Domnului, acum doi ani, să vie a vedea că sămânța a încolțit și a dat roade.

Întâluirea fraților va fi în strada Tânărului la Origore Trifan.

Oastea Domnului din com. Pogoanele, jud. Buzău.

Pentru frații din județele Alba și Hunedoara.

Frații Diodor Traian—Cricău și Valentin Giurgiu—Telna vor pleca pe fronturile Oastei din jud. Alba și Hunedoara.

În 20 Ianuarie seara ei vor fi la Hăpria, în 21 la Ohaba, 22 Vingard, 23 Daia Română, 24 Petrești, 25 Planul de sus, 26 Planul de jos, 27 Balomir, 28 Șabat, 29 Vinerea, 30 Cujir, 31 Castău, 1 Februarie Vulpăr, 2 Meleteu și 3 Limba.

Frații vor putea face și noi abonamente pentru foaia «Isus Biruitorul». — Vor avea și cărtile Oastei.

Daruri și ajutoare pentru susținerea foii.

Înțelegând despre greutățile ce le avem, mulți frați ostași, abonați, prietini și cetitori ne-au trimis daruri pentru susținerea foii — pe cari le publicăm aici la foaie, rugând pe Domnul darurilor să răsplătească El pe cei cari ajută lucrul Lui.

Dela fr. I. V. Lazar din Făgăraș, am primit un dar de 200 Lei.

Dela frații din Lăloaia și Leurda, jud. Bacău 500 Lei.

ALTE DARURI:

Gh. And. Marin, C. Negri-Covorului	Lei 10
Cornelia Mariș, Micălaca—Arad	• 50
Ion I. Neculae, Lereslă—Muscel	• 5
Dumitru Iparu, Hăbeni—Dâmbovița	• 10
I. D. Rusescu, Alexandria—Teleorman	• 20

(Va urma).

Urare pentru frații mei.

Viața noastră, aici, este o călătorie. „...cete stătătoare nu avem, ci în căutarea celei viitoare suntem“!

Puteam asemănă viața cu o corabie pe mare. Și încă nu pe marea cea liniștită, ci pe aceea pe care bântuirea „vîfor de patimi“. Adeseori pânzele corăbiei sunt găurite. Ce zic adeseori: mai totdeauna! Marinarii, când ajung în port le „cărpesc“. Dar vânturile nemiloase le rup iar. Pentru că „umplutura“ — ca în pilda Domnului din Evanghelie — rupe din veșmânt și se face mai rea ruptură“ (Mat. 9, 16). Pânzele „vechi“, adică învecinate, deslănată, cărpite cu petece „noui“, nu țin. Ci, când le umflă vântul, mai mare ruptură se face! Pe marea cea învolburată, sub bâtaie năpraznică a furtunii, nu țin de căt pânzele tari. Și de multe ori, în primejdie, pânzele se strâng pe catarguri pentru ca să nu le întâlnescă furia vânturilor... și să se răstoarne corabia.

Dar pânzele corăbiei, mai ales pe vânturi potrivite, se cer a fi întregi, tari, negărite. Intră căt chiar cel mai prielnic vânt nu-i de folos corăbiei dacă isbește în găuri, în goluri. Corabia nu înaintează spre lîman de căt atunci când vântul care-i umflă pânzele le astă intregi, tari, bune. Chiar de sunt cărpite, să fie petecele din același pânză, având firele la fel de strânse.

Un petec de pânză nouă, la o bătaie mai tare a vântului cu rupe pânza veche de la marginea lui și „mai mare ruptură“ va face!

Corăbierul î se cere deci înțelepciune la vâslit și la uneltele ajutătoare bunei vâsliri (pânzele).

Ca niște vâslași prin apele vieții acesteia ni se cere și nouă această „priceperă“: Poate bate căt de prielnic „vântul cel ceresc“ — dacă pânzele suletului nostru sunt găurite de păcat, vântul nu le poate umila ca să înpingă „la lîmănu bune“ corăbioara noastră!

Atenție la „pânză“! Ele trebuie „vulcanizate“ de îndată ce într'un loc s'au „rărit“, s'au sfâșiat. Și „vulcanizarea“ asta n'o poate face de căt „dreptarul învățăturii sănătoase“ (Rom. 6, 17) al Evangheliei cu o compoziție specială din „apă“ și din „foc“: lacrima pocăinții amare (Luca 22, 62) și picurul Golgotei (I. Ioan 1, 7)! Corăbier care va mura pânzele suletului în compoziția aceasta din atelierele Evangheliei vesnice — va fi purtat, în chip sigur, la lîmănu măntuirii.

Ajută-ne, Doamne Dumnezeule, la toți, să ajungem cu bine la lîmanul măntuirii noastre.

I. Gr. Oprisan.

Rugăciune...

*Doamne, iar îmi plee genunchii
Să la lacrimile 'n gene
Eu Te rog — ascultă iarășii
Plânsul unei Magdalene...
...În cuptorul suferinții
Mi-arde inimă ca focul,
Mi-s uscăci de lacrimi ochii
Ca 'n locuam busuiocul...*

*Și — ca 'n secetă o floare
Care plângă pe câmpie,
Din oceanul de Viață
Cer un strop de Apă vie...
Floarea vieiții mele Doamne
E în zori de dimineață;
— Dă-măcar un strop din roaua
Fidătoare de viață...*

*Lasă Doamne — a mele brațe
Iar picioarele să-ți strângă,
A căinții calde lacrimi
Lasă-mi ochii iar să plângă...
Ca — spălându-mă în baia
Lacrimilor multe, multe —
Să mă cărățe de rele
Și-amă rugă să asculte...*

*Sfîrșinții mele Doamne
Tot mai tare aprinde-i focul,
Să mă stîng la umbra crucii
Cum se stinge busuiocul
Și din apa cea sfîntă
Cu un strop să mor în gene.*

*Doamne mai ascultă odată
Plânsul unei Magdalene...*

FLORICA ZAMFIR
tânără ostașă (Bihor).

De închinarea cinstitului Lanț... (16 Ianuarie).

Nu eu, ci Evanghelia este pricinuitoarea scârbelor voastre!.. Ea mi-o poruncit să fac așa — aceasta a spus-o, când murea — un sfânt, — părinților săi, cărora el le-a pricinuit multă amărăciune, — când a plecat dela ei — pentru sfânta slujire.

Adeseori oamenilor le este greu să procedeze după cugelul său, pentru că procedarea lor ar pricinui amărăciune celor dragi. Și oamenii se leaptă de dreptate și de slujire, la cari îi cheamă pe ei Dumnezeu, — ca să nu amărăscă pe tatăl, sau mama.

Nu trebuiește acesta! Trebuie de cinsit părinții, — dar uneori trebuie de avut bărbătie, ca să le spui lor: »nu, eu nu pot să fac așa. Dar nu vă mâniați pe mine... Nu sunt eu pricinitorul scârbelor voastre, ci Evanghelia...« (Matei 10, 34–36 și Luca 12, 51–53).

Noi ne închinăm verigelor sf. Ap. Petru, adică acelor lanțuri, în cari el a fost ferecat în temniță.

Dar, pentru ce să ne închinăm lor?... Fără îndoială, — ca mărturie a nevoinei mucenicești, ce a dus o pentru Hristos.

Ei ne spun nouă, — că ucenicul lui Hristos nu poate să fie scutit de prigoane (I Ioan 3, 13 — »Toți cei care voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigojniți« — 2 Tim. 3, 12 și — »Dacă M'au prigoni pe Mine, și pe voi vă vor prigoni« — Ioan 15, 20), — și dinainte trebuie să fie gata — să sărute acele „lanțuri“, acea cruce (I Petru 4, 14 și — »Dacă suferi pentru că ești creștin, să prosărești pe Dumnezeu pentru numele acesta« — 4, 16), pe care ne va pune o aspru noastră Domnul.

Ei o va pune-o, — dar când trebuie — El va trimite și pe îngerul Sâu, — ca să deschidă pentru noi ușile temnițăi, — să ridică, sau să ușureze greutatea lanțurilor noastre (»Dumnezeu nu va îngădui să fii îspălită peste puterile voastre« I Cor. 10, 13).

»Să lanțuri iau căzut jos de pe mâini...« — spune despre apostolul Petru — carteza Faptelei (12, 7).

— Să — Oastea noastră dragă — Oastea Domnului «Isus Biruitorul» mereu se află în lanțuri și Ap. Petru. Dar, să ne întărim, frajilor, măiniile noastre obosite și genunchii slabănoșite... — și le ușurează și le indulcesc...

Si apoi: »Moise socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogătie decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răspăliere« (Ebrei 11, 26). Așa și noi!...

— Ca să ne ridicăm din această „Vale a Plângerii“ — în »muntele Domnului«, în »locul Lui cel Sfânt« (24, 3). Amin.

Din rusește — complectare: Preot Vladimir Popovici, ostaș.

Rugăciune.

*Doamne, iartă-mi, căci greșit-am
Înaintea Ta, Stăpâne,
Când Te-am părăsit pe Tine,
ca să-mi cat plăceră 'n lume
Sufletul mi-e gol, Părinte,
și mi-e sete de viață,
M'a schimonosit păcatul
și-s neverduc de a Ta față!...*

*Și m'am tulburat, Stăpâne,
de-a mulțimilor păcate,
Cum se tulbură și opa
ploilor nemăsurabile.*

*Ei sunt oaiă rătăcită
și căzută întră spină,
Și plângând Te rog, Isuse,
să mă iei pe-a Tale mădină...
GR. DUMITRAȘCU, inv.*

Mărire Tatălui.

*Prea mărit să fie Domnul
Pentru multă Lui iubire
Ce o are către omul
Care-i cere măntuire.
Prea mărit să fie Domnul
Pentru marea-l bunătate
Căci aşteaptă ca să vio
Către El prin pocăință
Pe tot omul ce 'ndrăzie,
Rădăcini dela credință.
Prea mărit să fie Domnul
Dumnezel nostru mare
Care iartă neerdință
și primește pocăință
Tuturor acelor care
Se întore și-ler iertare...
IOAN IOSIF Hamzoia—Neamț.*

O mare bucurie pentru aflarea unei cărți (2 Regi cap. 22, 20–25).

„Să tot poporul a intrat în legământ“ pentru păzirea celor scrise în carteasă — Legământul Oastei.

In Biblie nu ni se spune numai despre un fiu pierdut și aflat, ci și despre o carte ce se pierduse și s'a aflat.

Pe timpul regelui Iosia se pierduse „cartea legii“, cuvântul lui Dumnezeu. Cum s'a pierdut, anume nu se spune. Ni se spune numai atât că preotul Hilechia, a găsit cartea legii în „Casa Domnului“, pierdută în lada de bani. Se făcuse bagșeamă, un fel de bilanț, o socotă generală cu banii din lada bisericăi, și la fund, acoperită de bani și protocoale, a fost aflată „Cartea legii“, cuvântul lui Dumnezeu.

Să făcăt atunci o mare bucurie pentru aceasta afare. A fost înștiințat împăratul. În față lui s'a citit carteasă legii. „Să când a auzit împăratul cuvintele din carteasă legii, și-a sfătuit hainele și se întreba îngrozit despre „mânia Domnului“, „pentru că părinții noștri n'au ascultat de cuvintele cărții acesteia și n'au împlinit tot ce ne este poruncit în ea“ (II Regi 22, 8–13).

„Atunci împăratul Iosia a strâns la el toți bătrâni lui Iuda și ai Ierusalimului. Apoi s'a suiat la Casa Domnului, preoții, proroci și tot poporul, dela cel mai mic până la cel mai mare. A cedit înaintea lor toate cuvintele din carteasă legământului pe care o găsiseră în Casa Domnului. Împăratul stătea pe scaunul său împărătesc și a făcut legământ înaintea Domnului, îndatorindu-se să urmeze pe Domnul și să păzească poruncile, învățărurile și legile Lui din toată inima și din tot sufletul, ca să împlinească astfel cuvintele legământului acestuia, scrise în carteasă. Să tot poporul a intrat în legământ“ (II Regi cap. 23, 1–3).

Mie imi place atât de mult această întâmplare din Biblie. Căci văd în ea o parte din istoria Oastei și din istoria poporului meu.

Si poporul meu pierduse „Cartea Legii“, pierduse Biblia, cuvântul lui Dumnezeu. Respectiv nu o pierduse, ci n'a fost ajutat să o aple. Veacuri întregi, poporul nostru a fost un popor fără „Cartea Legii“, fără Cartea lui Dumnezeu, fără Biblie.

Si când, din indurarea lui Dumnezeu, noi ostașii Domnului am aflat această „Carte“ — mare ne-a fost bucuria. Mare bucurie s'a făcut în toată țara. Dar și mare durere.

Căci ceteind noi cu luare aminte această Carte, văzut-am căt de departe a stat viața noastră și viața părinților noștri de calea Domnului, de calea vieții. Cartea „cea aflată“ a aruncat asupra noastră o lumină mare și în lumina aceasta văzut-am deodată căt de deputate sunt căile noastre de calea vieții. Si ne-am întristat și am plâns pentru că nici noi nici părinții noștri n'am ascultat de cuvintele cărții acesteia și n'am împlinit tot ce ne este poruncit în ea“.

Sub durerea aceasta, ne-am strâns și noi, preoți și popor, într-o

mare frăție, într'o mare ostașie și am început să citim din Cartea „cea aflată“. Si plângând am cedit toată „Cartea Legii“. Si ne-am sculat cu toții, preoți și popor, și am făcut legământ înaintea Domnului, îndatorindu-ne să urmăm pe Domnul și să păzim poruncile, învățărurile și legile Lui, din toată inima și din tot sufletul nostru, ca să se împlinească astfel cuvintele legământului acestuia, scrise în carteasă: „Să tot poporul a intrat în legământ“.

Adevărat că n'a intrat încă întreg poporul în acest legământ.

Si nu va intra niciodată pentru că Domnul Isus a avut fotdeauna „turma cea mică“. Dar totuși „un popor întreg“ peste 100 milii de suflete, se bucură azi de afarea acestei Cărți și au pus legământ să înălță tot ce scrie în ea.

Frații mei! Să nu uităm. Legământul nostru, legământul Oastei, este și legământul astării Bibliei. Este și legământul nostru cel sfânt că vom păzi „din tot sufletul și din toată inima noastră“ toate cele scrise în Cartea lui Dumnezeu.

Căci bunul Dumnezeu n'a trimis Cartea aceasta să stea pierdută, ci să fie „aflată“ de orice suflet care cauță măntuirea. Si nu numai să fie astădată, ci să fie și ceteită. Si nu numai să fie ceteită, ci să fie și împlinită și trăită. Dumnezeu n'are o Carte ce trebuie numai ceteită, ci are o Carte ce trebuie și trăită și împlinită.

Domnul Isus să ne ajute ca văzând oamenii Cartea lui Dumnezeu în casă noastră, în mâna noastră, în viața noastră și purtările noastre, să „afle“ și ei această Carte sfântă și să facă legământ pentru păzirea și trăirea ei.

Sălivă să fie Domnul! A aflat și poporul nostru „Cartea Legii“ și face legământ pentru păzirea ei. Este și aceasta, una din biruințele Oastei.

Si încă ceva, „Cartea Legii“ se perde tocmai ... în lada de bani. Ciudat lucru! Tocmai în lada de bani se perduse cuvântul lui Dumnezeu. El se perse și azi tot cam acolo: în alergările și grijile bogăților trecătoare. Găsești și azi jurnal de cassă, protocoale, „intrate“ și „ieseite“, acolo unde ar trebui să găsești „Cartea Legii“, vestirea cea vie și puternică a cuvântului lui Dumnezeu.

Biblia, Cartea lui Dumnezeu, e acoperită și azi de alergările și daravările și grijile noastre cele trecătoare.

Dragă cetitorule! Poate și pentru tine e perdută „Cartea Legii“. Căută și tu pe acolo pe undeva prin lada de bani, prin sura ta, prin negustoria ta, prin alergările și grijile tale cele trecătoare. Desigur pe acolo ai pierdut-o.

Dragă cetitorule! Eu te întreb: „Cartea Legii“, Biblia, este pentru tine o carte „perdută“ sau „aflată“???

Fă-ți tu singur socoata!!

Din birt, casă de rugăciuni.

Cucernice părinte Iosif.

Oastea Domnului Isus Biruitorul din comuna noastră Hova înaintea cărării pe calea biruinței.

Duminecă am avut săfintarea steagului și a casei fratelui Damian, care va fi de azi înainte o casă de laude pentru Domnul.

Casa fratelui Damian fusese un birt. Dar dupăce și-a curățit întâi casa din lăuntru (sufletul), fratele Damian, a ținut să-și curențe și să-și săfintească și casa pământească.

La săfintire au luat parte și mai mulți frați din comunele vecine.

Domnul să fie lăudat în veci.

Jenia Nicolae, Ilava—Severin.

Spre stire.

Biblia mică, cu trimiteri, care costa 100 lei, s'a găsat. Cel ce totuși doresc s'ia aibă, mal e însă din ediția asta, dar legată în piele și costă 200 lei.

In schimb este Biblia tot formatul asta, dar fără trimiteri care costa 80 lei. Cei ce doresc o pot comanda... de aci, dela Librăria Oastea Domnului.

Lume ești amăgitoare.

*Lume ești amăgitoare
Să înălță în vicență
Multe suflete se nșeală
Rămânând reci și puști.*

*Doamne fă să uite lume
Nu vreau ranguri nici palat
Că de cănd Te cunosc Doamne
Eu pe toate le-am uitat.*

*Rugă 'nășă mi în tăcere
Să gust liniște în veac*

*Lângă crucia Ta Stăpâne
Află alinări și leac.*

*Noi iți dăm înimi și suflet
Tot ce avem în noi mai sfânt
Fă ca 'n rugă lacrami calde
Să se verse pe pământ.*

*Căci același va râmâne
Lumea rea, cu toți a el
Ne primește deci Isuse
Când din lume-o să ne ie...
I. MIRON, ostaș, Orhei.*

Invitare la Spermezeu—Soneș.

Oastea Domnului din com. Spermezeu (Soneș), invită cu drag pe toți frații la adunarea ce va avea loc pe ziua de 2 Februarie — pe toți frații din jur și depărtare, pentru a ne întâri, căci suntem la început numai.

Venii fraților să ne bucurăm în Domnul.
I. Hognegli,
ostaș al lui Isus Biruitorul.

Invitare la Răcăria—Bălți.

Oastea Domnului din comuna Răcăria jud. Bălți, invită cu dragoste la adunarea ce va avea loc pe ziua de 2 Februarie — pe toți frații din jur și depărtare, pentru a ne întâri, căci suntem la început numai.

Ceice au steaguri sunt rugați a le aduce. Adunarea va avea loc la frație:

Toader Mojilean.

Istorioare morale.

Atenienii cunosc legea — Spartanii o fac.

Pe vremea vechilor Greci erau la modă aşanumitele jocuri olimpice; un fel de sporturi, de întreceri, aşa cum sunt, spre pildă, sporturile de fotbal de azi. La aceste jocuri se strângau zeci de mii de oameni.

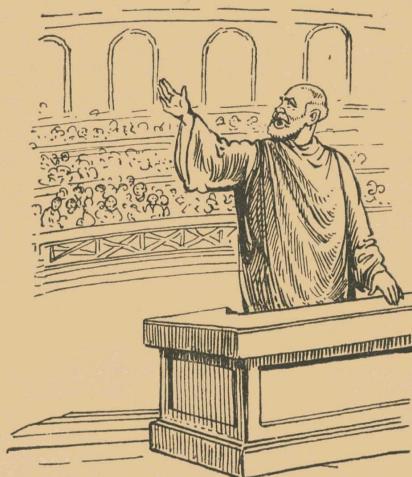
La un astfel de joc se prezintă odată și un bătrân atenian. Dar când ajunse el acolo, locurile de săzut erau deja toate ocupate. Deoparte stăteau atenienii, iar de alta spartani. Aceste două neamuri își aveau fiului lor deosebit de educație și nu se prea aveau bine laolaltă.

Ajungând bătrânu în fața publicului, se uită spre atenienii lui, dar nici nu-i făcu loc. Un tiner spartan se ridică însă îndată și îl oferă locul său. Atunci bătrânu, ridicând mâinile în semn de predică, rosti acele faimoase cuvinte:

Atenienii cunosc legea

iar Spartanii o fac!

Adeca spunea bătrânu: ce folos că

voi Atenienii noștri cunoașteți cu deamă-nuntul toate legile și rânduile de bunăc-

viință — dar nu le faceți. În schimb însă, iată Spartanii ăștia cari nu cunosc atâtea legi — ei plinesc legea.

Așa e și în cele sufletești. Ce folos că cineva cunoaște legea, dar nu o plinesc. Ce folos că cineva cunoaște din doscă toate privilele, toate teologiile și toate canoanele — dar nu le plinesc.

Noi, ostașii Domnului să fim între aceia cari nu știm prea multe, dar facem fapta bună.

Și încă ceva. Noi ostașii Domnului suntem oameni biblici. Cetim, iubim și recomandăm Biblia. Dar să și facem ceeace spune Biblia pentru nu cumva, undeva să se afle cineva care să poată zice: ostașii ăștia cunosc Biblia, dar alții o plinesc.

Să ne aducem mereu aminte că nu „ascultătorii, ci plinitori cuvântului se vor măntui” (Romani 2, 13).

Din Bărbaști-Vâlcea.

„Să preotul a plâns”...

Cucernice părinte Trifa, mari și binecuvântătoare roade a avut și are Oastea lui Isus Biruitorul și pe aici pe noi.

Doară de cîndu-i lumea n'au plâns oamenii păcatele lor cu atâțea lacrimi cât au plâns mai ales în anul acesta. Pretutindeni, la adunările mari din Horez, Dobriceni, Stoenesti, etc., au fost plouate cu lacrime calde ale căinței.

Si preotul a plâns. Am plâns cu toții. Frumos vorbește fr. învăț. Gh. Bobel, dar fr. Sublocot. Andriuc, vorbește cu lacrimi.

La Bărbaști Domnul ne-a dat mari biruințe. Sările scoalelor au fost neîncăpătoare pretutindeni.

Cântările noastre au înălțat sufletele spre Domnul slavei.

Doamne, către bucurii dai Tu copilașilor Tăi!...

Gh. Moise, Bărbaști—Vâlcea.

Poșta redacției.

Fr. I. Gr. Oprisan, este rugat — când va vorbi la radio, să anunțe pe frații din Princ. Mihai—Dorohoi, său mai bine, să anunțe din vreme aici la foaie, spre știre tuturor fraților.

Dumitru P. Mușat, Moldoveni—Telegaman. S'au primit.

La redacția noastră, am primit rapoarte din: Vârmaga—Hunedoara dela fr. Gh. Voica, Câmpia Turzii prin fr. Pocoiea I., Globu-Craiova—Severin (unde au mai intrat în Oaste 12 suflete) dela fr. Mihail Sandu, Cârășau—Bihor, rap. fr. Faliș Iosif (în Oaste au mai intrat 5 suflete). Dofteneană—Bațău dela fr. T. Deaconu. Cicir—Arad dela fr. D. Opuță (în Oaste au mai intrat 6 suflete). Stoenesti—Muscel prin fr. Ion Milau. Osica de Jos—Romania rap. fr. Florea Pârvan (32 de suflete au mai intrat în Oastea lui Isus Biruitorul). Dâmbovița—Dorohoi dela fr. Gh. și Apetrei. Corod—Tecuci rap. pă. Iancu Moldiș —biruințe. Nisoafia—Hotin dela fr. Andrei Butița. Bujor—Vlașca (în Oaste au mai intrat 5 suflete). Viadila—Romania și Stănișoara—Popescu, Cugir prin fr. Evi. Șutău și Romosan, Viișoara—Teleorman prin fr. I. Cacaraci, Dorna Candreni—Bucovina prin fr. Andreia Timofei.

Din drumurile apostolilor.

,Adă bâta să-i omor“!...

Dela cei trei nazirei din Moldova, cari ne-au cercetat la sărbători (Tache Grădinaru, Bade Ilie și Iordache Grigoraș) primim raportul următor:

„...și pe ziua de 2 (ian.) am ajuns în com. Tîtești jud. Am tras la fr. Florea Chițoran. Când au auzit frații de aproape și de departe, au venit cu toții să ne audă, să ne vadă și să ia sămânță din cuvântul Domnului.

Satan a simțit această foame. Si iată că suntem chemați la pri-mărie.

Şeful de post și notarul ne cere acțele. Si ne întrebă ce e cu noi. I-am spus că suntem din Oastea Domnului, Isus Biruitorul.

— Așteptați atunci să vîe popa. El e cu credință. Iată-l că vine.

— Ce e cu d-voastră. Am venit pela frații noștri. — Sunteți din Basarabia de aveți bărbă? — Da suntem din Oastea lui Isus.

— Numai până mâine aveți voie să stați aici. Si să nu tulburăți comu-na!

Seara s'au strâns frații din 3 co-mune. Când să facem rugăciunea,

iată-l pe primar plin de mânie. — »Ce e cu voi mă? Ați adunat pe toți cersorii aici în comună mea!«

— Noi cântăm cu toții »Blândul Păstor...« Dar iată că intră pe ușă socrul părintelui și strigă: Ce-i cu bărbosi ăștia de-audunat atâtă lume aici? Adă bâta mă, să-i omor. (Si înjură pe bunul Dumnezeu). Adă popa mă, să-i dea afară!

Iată că vine și preotul. — Ce-ăți făcut tulburarea astă aicea mă?

— Părinte noi n'am făcut tulburare, dar frații au venit la noi ca să pre-tremec. Si uite oile sfintiei tale cum vin cu bâte și cujite să ne omoare. Si zice părintele către frații: Voi ce-ăți căutat aici mă? Mergeți acasă! Dacă vă chemam eu nu veneați. — Părinte! când eram la crășmă, atunci nu ne mănăi să mergem acasă. Acu, dela Domnul, ne gonești. Socrul preotului zice: ăștia trebuie să bătuți, dacă le trebuie pocăință.

— A venit șeful de post și a făcut liniste și cu voia Domnului, ne-am continuat adunarea.

Cei trei nazirei din Covurlui.

Mâna Ta, Stăpâne Doamne...

*Mâna Ta, Stăpâne Doamne
Din fărâna mă zidit
Să ai turnat apoi în mine
Duh din Duhul Tău sfînt.*

*Mi-ai dat minte ca să judec
Ce e bine și ce-l rău,
Mi-ai dat viață și putere
Să munesc, să cînt mereu.*

*Mi-ai dat mâini, mi-ai dat picioare
Să pășesc pe calea bună,
Să alerg cu bărbătie
Către veșnică cunună.*

*Mi-ai dat ochi să văz lumină
Să grăb ca să Te slăvesc,
M'al impodobit cu înșuflă
Chipul Tău Dumnezeesc.*

*Dar păcatul, ce văsește
În acest pustiu cumplit,
A cuprins și al meu suflet
Și grozav l'a înegrît.*

*Deci văzându-mă deodată
Gol, sărac, lipsit de bine,
Ca și fiul cel netrebuie,
Astăzi mă reîntorc la Tine.*

*Știu că judeci cu dreptate
Să ești foc misțitor,
Dar mai știu, Stăpâne Doamne,
Că ești blând și tertător.*

*Din adâncuri, cu suspine,
Strig Stăpânel meu iubit!
Deci ajută-mă, prea sfinte,
Ca să pot fi mântuit.*

C. TUDUSCIUC.

Dela nordul Ardealului.

Din Rogoz — Someș.

Seara de anul nou.

Adunarea s'a deschis cu cântarea »Im-părate ceresc« căntă de totă adunarea și cu rugăciunea plină de lacrimi a fr. I. Mureșan și sora Susana Lador.

Vorbesc apoi mărturii fr. V. Victor, îndemnând adunarea la priveghere, fr. Mureșan din Chiuești—Someș, despre bucuria ce o au frații împreună.

Sora Susana Lador din Chiuești—Someș, face chemare calor împovăriță și îngreunăți de păcat, să vină la Domnul și pe urmă fr. Herța Flore.

Declamările micilor ostași, ne-au înviorat sufletele. Dumnezeu a aflat slava și din gura lor. Fr. V. V., vorbesc despre pilda semănătorului, în legătură cu omeneirea de azi. Fr. Herța Gh., cantor, compară zilele noastre cu zilele vîierilor necredințioși. Din nou fr. I. Mureșan, vorbesc cu avânt, încât adunarea întreagă lăcrămează.

Cântările au fost înălțătoare tot timpul.

Adunarea s'a încheiat cu o rugăciune, însoțită de cântare »Doamne împărate, înainte Ta.

După adunare frații nu se mai pot despărți de dragoste. Duhul Domnului î-a unit din toate părțile (Rogoz—Chiuești—Dej) lângă cuvântul Domnului. Din nou încep cuvântările și cântările. Vorbește fr. Herța Flore, despre suferința Domnului Iisus.

In ziua de anul nou, după sf. liturghie, frații se adună în casă fr. S. N. Adunarea s'a deschis cu o rugăciune. Vorbesc fr. Herța Flore și V. Victor. Se cântă »azi e zi mare«. Sora Viorica declamă o poezie prin care urează bun venit fr. ostași. Fr. I. Mureșan, îndemnă pe toți să primească pe Domnul în inimile lor, odată cu venirea nouului an. Vorbește sora Susana.

Și adunarea s'a încheiat cu o rugăciune rostită de fr. I. Mureșan.

In urmă după plecare fr. streină, fr. rămân să despească aluatul plămădit de cei plecați. Duhul Domnului s'a revărsat și ne-a îmbătat pe toții. Dintre un colț al mesei răsună «O dă-mi lacrimi Iisuse», în altul «Venii frați cu drag», în altul «Inainte cu Isus Biruitorul», etc.

Puțin după împărișterea umbrelor de noapte, fr. pleacă fiecare spre locașurile lor.

Slăvit să fie Domnul.

Chira I. Nistor, elev-ostaș
Rogoz—Someș.

Frații ostași din com. Plop, județul Brăila, roagă în numele Domnului pe toți frații cari doresc, ac cerceta spre a-i întâri în Domnul.

D. Mocanu, ostaș.

Liniște și bucurie.

„Să s-a pogorât ploaia și au venit zârurile și au suflat vânturile și au băut în casa aceea și n'a căzut: căci era întemeiată pe stâncă” (Mat. 7, 25).

Să împlinit un an de când în »casă« Oastei Domnului a suflat și încă continua să mai sufle o »furtună« grozavă. Însă ea n'a căzut căci este întemeiată, de »meșterul« ce a zidit-o pe »stâncă«. »Furtuna« a fost grozavă, a »desărăcina« multă »copaci« chiar dintr-acei mai »falinici«. Dar după cum Domnul, a orânduit în legile naturii ca după vîtor să lucească soarele și în urma unui copac desărăcinat să răsără mai mulți, așa și după »furtuna« ce a suflat peste »casă« Oastei Lui, a făcut ca să lucească »soarele dreptății«; iar în locul »copacilor« desărăcinați să răsără o mulțime de »lăstari« tineri care și întind »ramurile« falnic spre cer, spre soarele Hristos din care le vine lumina, căldura și viață.

Da! Furtuna ce a dat peste Oaste a adus o mare înșurăție în rândurile ei. Ar fi fost de mirare ca ostașii Domnului să se mute așa de repede dela celice-i-a chemat în harul lui Hristos, la o altfel de Oaste. Căci nu este altă Oaste, decât cea înființată de Mântuitorul Hristos în Biserica. Sa cea sfântă.

Frații mei! Înainte cu Isus Biruatorul, pășiți cu bărbătie dintr-un an de furtună, în acel poate, cineștie, mai liniștit ca acesta.

Gheorghe M. Enică, ostaș Vlad-Tepes - Ialomița.

De pe drumurile apostoliei.

Iubii noștri frați împăatori dela Moldova, Neculae Negojă și T. Grebănuș, cari au fost în trecele pe acți pelsa Sibiu, ne trimis din drumul apostoliei lor, vești de sfinte biserici.

Pretutindeni, pe tot drumul, de aici până în Moldova, Domnul le-a dat clipe de sfinte biserici și clipe de încercări. Cu credința în Domnul însă a trecut peste toate. Multe clipe de fericire am avut la întâlnirile cu frații și multe adunări bine-cuvântante au întăriri cu cuvântul lor.

Domnul să-i întărească mereu pe calea Lui și să binecuvinteze munca lor în ogorul cel mare al Său.

Pentru frații din Bihor.

Frații din Bihor, au primit în mijlocul lor încă un luptător devotat. E fratele Dragomir Oprea, fost notar în Oăvănești-Buzău. E un bun luptător al Oastei și frații de acolo vor avea în fr. sa un bun tovarăș în ogorul Domnului.

Fratrele Dragomir e în com. Valea-naagră-de-sus, plasa Vascău.

Din Vălani-Pomezău—Bihor.

Sfinte biserici raporteați fr. Ohiță Sav și Pașcu. Oastea lui Isus Biruatorul e în plină ofensivă. Domnul puterilor îl întăreste și îl călăuzește pe calea lui. În Oaste s'au mai înscris alte 18 suflete din com. Câmpani.

Isus Biruatorul biruie mereu. Înainte cu El.

Din Măcișeni—Covurlui.

Cucerinice părinte Trifa. Oastea lui Isus Biruatorul de aici înaintează mereu pe calea biruinței. Adunările noastre continuă regulat. Domnul are grija și trimit lucrători la vremea lucrului în via Sa.

Și au mai cerut înscriserea în Oaste ale 23 de suflete.

Domnul să-i scrie sus în Cartea Vieții. **Virgilii Gh. Lupu, ostaș.**

INVITARE.

Fratelile Oprinescu Achim, din comuna Sibiel, jud. Sibiu, fiind singur și părăsit în comuna sa, roagă stărtitorul în numele Domnului pe toți cei ce doresc, al ceretă spre a se întări în Domnul.

Noaptea Domnului.

Din Copuzu—Ialomița, raportează fr. Manescu. La »petrecerea« din noaptea de anul nou, au luat parte și frații din Crecăni și Sărățeni. Am petrecut până la ora 1 în cântări, cefiri și indemnări pe calea Domnului. Rodul a fost un suflet căzut la picioarele crucii.

La Iași, Bis. „Frumoasa“, raportează fr. Nec. V. Lazăr. »În ajunul anului nou, noi ostașii Domnului ne-am pregătit cu cărți și foi dela hambarul lui »Isus Biruatorul« și plecând la casa fratelui Pânaru, am colindat — limp de 6 ore — tot cartierul »Frumoasa« în cântări ostașești, semănând cuvântul Domnului preutindine.

In moment-l când treceam din anul cel vechi în cel nou, când lumea eșise să tragă cu armele și săbieri pe străzi, noi eram cu toții în casa fr. Ferăstrăuaru, unde în genunchi, mulțumeam Domnului pentru biserile, biruințele, suferințele și strămtorile prin care trecesem în anul acesta. și l'am rugat pe Domnul Isus să fie cu noi și anul care vine.

După orele 12, am plecat la casa fr. M. Maior, unde iarăș am petrecut clipe de sfinte biserici. Fie lăudat numele Domnului Isus.

Din Gura-Nișcov—Buzău, raportează fr. Năstase Ionijă. În noaptea de anul nou ne-am strâns cu toții la casa fr. Brezeanu. În cântări și rugăciuni am trecut în anul cel nou. L'am rugat pe Domnul Isus Biruatorul să rămână cu noi și anul care vine...

Din Somoșcheș—Arad, raportează fr. Petru Sas, Oastea lui Isus Biruatorul de pe aici, a luat un avânt tot mai mare. În comună noastră, Somoșcheș, jud. Arad, intru-nirea sunt ascultate tot cu mai multă căldură. Lumea aleargă cu mare sete să ascute cuvântul lui Dumnezeu. Noaptea Domnului a fost plină de focul dragostei creștine.

Sala scoalei era neîncăpătoare față de cei ce vin să mulțumească Domnului pentru anul ce trec și să ceară ajutor pentru anul viitor. Biserile de care s'a învrednicit toți cei prezenți nu se pot scrie.

Până după miezul nopții s'a petrecut sub florile dragostei în vorbiri, cântări, rugăciuni, pentru înainte călătorii ușoară și toți sprijinitorii Oastei. Treccera în nou în ne-a prins pe toți înghenunchiați la picioarele Crucii. La ora 1 se încheie cu rugăciuni pentru rege, pentru noul episcop pe care acum ni-lă dat Dumnezeu, și care e un sprijinitor al Oastei, pentru părintele nostru drag Iosif, Vasile și pentru întărirea tuturor fraților. Am avut între noi și 2 preoți: Pă. nostru Simeon Bulc și pă. Sabiu Savu dela Colonia Majori.

Sau mai înscris și 18 frați noi în Oaste. Pentru toate să fie slăvit Numele Domnului.

Din Galați—Făgăraș, raportează fr. Al. Toader. Deosebit de biserile ce le avem în fiecare Duminecă și sărbătoare în adunările noastre din Galați, cele mai scumpe clipe au fost pentru noi ostașii noștri care în anul nou când cu toții ne-am adunat pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru că a făcut nouă.

De către o parte din frați au fost cu plugușorul la părintele din Făgăraș, cantați, la fr. I. Lazar și la alți frați din Galați și la dl director al scoalei. La ora 9 ½ ne aștim cu toții în școală. Au urmat: cântări, recitări, lecturi creștine și vorbiri frumoase. Au vorbit: fr. Alex. Toader, Niculae Savu, fr. Romu, dl director al scoalei și la urmă frații Ioan V. Lazar. Am căzut apoi cu toții în genunchi rugându-ne până am trecut în anul cel nou. După rugăciune a mai vorbit fr. Ioan Lazar. Slăvit să fie Domnul!

Din Boiu—Sibiu. Noaptea astăzi a fost minunată. Au luat parte cu noi la adunare și frații nazirel, cari au venit de la Sibiu. Au petrecut minunat în rugăciuni și cântări până în târziu. Domnul a fost cu noi și ne-a dat biserici de nescris. Fie lăudat El în veci.

Lă Tudor-Vladimirescu—Tecuci. Frații sunt plini de duh. Adunarea a fost minunată. La cerere fr. Pandele Nicolae, tipograf cu care s-au întărit mult.

„Când am auzit cocoșul căntând...“ Noaptea de anul nou am petrecut-o și noi părinte așa cum voilește Domnul. Când am auzit cocoșul căntând, ne-am pus în genunchi și am zis »Tatăl nostru«. După aceea ne-a cedat fr. Dascăl din Biblie, iar noi am ascultat cu drag și am căntat. Slăvit să fie Domnul!

Ioniță Stoica, ostaș al Domnului Isus Hristos Biruatorul, com. Horia—Ialomița.

Dela Lupșa—Turda, raportează fr. Grig. Farcaș. Aici s'au adunat o mulțime de frați. Corul Oastei a cântat, cutremurând sufletele. Mișcător a grăbit părintele despre lupta unui ostaș adeverat. Au urmat la rând mai mulți frați cari mult ne-au întărit în Domnul.

Domnului mulțumim pentru multele biserici ce li ne-a dat. Sau mai înscris în Oaste: Gaia Carolină din Sândulești și Ohica Mihai din Turda.

In Bărbătești—Vâlcea, raportează fr. Gh. Moise. Noaptea Domnului am petrecut-o și noi în cântări și rugăciuni. Doamne, cătă fericire am avut cu toții atunci. După rugăciunea de trecere în anul cel nou, momente sfinte: patru surori depun legămantul. Ah, cătă biserici... Domnul ne-a purtat în carul Său... (Va urma).

Biciclistii Oastei.

Fr. N. Bihoi din Ezeriș-Caraș.

Si în Banat, Oastea Domnului își are luptătorii ei harnici, cari vescăruiește cu vreme și fără vreme.

Unul dintre acești harnici luptători e și fr. Bihoi Nicolae din com. Ezeriș jud. Caraș. E și acesta un nebun pentru Hristos. Si-a pus bicicleta în slujba Domnului și aleargă pe sate și orașe cutreierând întreg Banatul. La adunările Oastei cuvântul fr. Nicolae întărește și hotărăște sufletele pentru Domnul.

Dăm aici cu drag chipul, frației sale, și rugăm pe Domnul să-i dea cerească răspălată pentru ostenelele cele face.

O noapte a Domnului la Rapoltul mare.

Cum petrec „Iuonii“ cel duhovnicești.

In noaptea de botezul Domnului am avut mari biserici față mijlocul fraților din Raportul mare, j. Hunedoara, frați din 13 comune plini de dragoste și râvnă Domnului.

Am petrecut noaptea aceasta în cântări, rugăciuni și într-un belșug de hrana duhovnicescă.

In mijlocul nostru, până târziu după miezul nopții, am avut pe păr. Florea cu toată familia.

Acest păstor de suflete e cu o mare înțelegere pentru oştirile noastre dragă.

Frații vorbitori s-au întrecut în vestirea Domnului. Fr. Enie Ioan din din Muscel, ne-a purtat pe aripi de vultur.

Când toți Iuonii își petreceră de ziua numelui cu bejii și jocuri, noi ne petrecem față numelui Domnului Dumnezeu nostru. Se găseau și între noi »beți«, erau beți de »beția« cea sfântă a lui Isus.

In o adunare de peste 250 de oameni, au fost mulți Iuoni și la noi, dar aceștia nu cu bejii și orgii său petrecut, ci cu cuvântul lui Dumnezeu, care desfăcea inimile și învoiaze sufletele.

Dă-nă Doamne că mai multe asemenea petreceri de Botezul Domnului și de ziua numelui.

Lui Dumnezeu singur toată lauda.

Ion Opris, ostaș Simeria—Hunedoara.

După furtună vreme bună

(Matei 8, 25-26).

Prea cucernice Părinte Iosif! Binecuvântat să fie Domnul că a cercetat pe poporul Său, și a venit în ajutorul robului său (Luca 1, 50-54). După ce ne adună Domnul în oştirile lui cea sfântă ne pusă la încercare, cu o furtună și viscol grozav și El s'a culcat să vadă ce facem noi, mai strigăm pe El sau lăsăm să se scufunde corabia (sufletul în păcate), cu noi în mare. Mare minune, căci nu ne-a lăsat prăzi. După ce Domnul a certat vântul, ne-a lăsat iară singuri să mergem să-l vestim și iată se apropie Irod (păcatul) să ne taie capul credinței (Fapte Ap. 12, 1-3, cap. 14, 4-5) văzându-ne la pericol. Biserica lui Isus nu a încreitat în rugăciuni pentru izbăvirea tuturor și iată cuvântul Domnului se vestește cu mai mare putere.

Cucerinice Părinte Iosif slavă și mărire lui Dumnezeu Tatăl și Domnului Isus. Astăzi în orașul nostru sunt 3 trei adunări. Oastea Domnului Isus Biruatorul din circ. III și V am petrecut anul nou la un loc în casa fratelui Petru și cu adeverat Domnul au fost între noi lacrimi nu s'a vrăsăt, nici odată ca acuma nu am fost aşa de însuflați.

Slavă lui Dumnezeu, înainte cu Isus Biruatorul.

Ostașii din suburbii: Elisabetin și Ronați—Timișoara.

Pentru frații din Cluj și împrejurimi.

Fratele Nicolae Urdea, elev la Atelierele C. F. R. din Cluj, Str. Baciu 2, roagă pe toți frații ostașii din Cluj și împrejurimi, cari doresc o mai strânsă legătură, să-l cerzeze spre a se sfătu.

In școala cea mare a Bibliei: focul cuvântului biblic.

Să înaintăm mai departe și cu școala cea mare a Bibliei. Am cercetat până acum asemănarea cuvântului biblic cu pâinea, cu apa, cu candelă, cu sabia. Acum vom cerceta asemănarea cu focul, după care urmează încă alte cinci asemănări.

„Au nu sunt cuvintele Mele ca focul, zice Domnul“ — iată însuși Dumnezeu își asemănă cuvintele Sale cu focul. Foc este cuvântul lui Dumnezeu. Si toți cari citim și ne hrănim cu acest cuvânt, cunoaștem acest foc. Ne-am incălzit și ne incăzim cu el. L-am simțit și simțim mereu.

Biblia este o carte caldă; o carte ferbinte. Cuvântul lui Dumnezeu din Biblie este cald și are puterea de a încălzi, de a aprinde. Biblia are foc în ea. Are un foc deosebit, despre care David simțea și spunea că „i-a aprins râruncii“ (Psalm). Biblia are un foc care aprinde inimă și viață.

Și e firesc să fie așa. E explicabil să fie așa, pentru că autorul Bibliei este Duhul Sfânt iar Duhul Sfânt este foc, căldură, clocot. Ori ce copil al lui Dumnezeu care citește Biblia se întâlnescă în ea cu focul cel ceresc. Orice copil al lui Dumnezeu, care citește Biblia aplecat în rugăciune, săt mereu sub botezul limbilor de foc. De acea se explică de ce un creștin cetitor în Biblie, un creștin biblic, este un om aprins pentru cele sufletești, este un nebunatic, este mereu în clocot. Biblia este o magazie de foc crește și cine intră în ea, se aprinde.

Nici o altă carte din lume n'are puterea ce o are Biblia de a-l aprinde pe om, de a-l încălzi, de a-i insufla și de a-l face nebun pentru Domnul și sufletul său. Nici o altă carte nu poate face acest lucru, pentru că nici o altă carte din lume n'are focul cel care Biblia: focul cel ceresc, focul Duhului Sfânt.

Un creștin este — trebuie să fie — mai presus de toate un om

cald, un aprins, un om în clocot. Dar acest creștin aprins poate fi numai cel care se aprinde mereu și cu focul cuvântului biblic.

„Au nu sunt cuvintele mele ca focul, zice Domnul“ — iată focul care ne trebuie pentru întreținerea „căldurii“ noastre ca să fim niște creștinii calzi și aprinși.

Un creștin biblic este un om aprins, veșnic inflăcărat pentru cele sufletești, veșnic în clocot. Dar în-

dată ce slăbește cu cetirea Bibliei, cu râvna, il vezi cum se răcește. Il vezi cum ajunge și el un „călducel“, ba chiar recăde de tot.

Răceala creștinilor de azi vine tocmai pentru că nu se apropie de Biblie, pentru că nu se apropie de focul cuvântului biblic.

Pentru satan și împărăția lui nu este nimic mai primejdos decât un creștin aprins, decât un creștin în clocot. De acea satan um-

blă și el cu „foc“ după oameni; umbără cu „focul“ lui. Focul lui satan sunt alcoholul, cărciumele, petrecerile, desfătările și toate patimile cele rele. Si o, cum aleargă lumea la acest foc. Si o, cum se incălzește și se aprinde lumea cu acest foc. Nu-l poți aproape pe om de focul din Biblie, dar se duce nebuneste la focul lui satan. satan a umplut lumea cu focul lui. Si e plină lumea de cei care ard și se prăpădesc în acest foc pierzător de suflete. Domnul strigă din cer de sus: „Foc este cuvântul meu“, apărindă-vă cu el, dar, drept răspuns, jos, creștinul se aprinde cu focul lui satan.

Satan e vicelan mare. El nu se mulțumește să-l răcească pe om față de cele sufletești. Ci după ce l-a răcit îl aprinde cu focul lui. Si-l ține în clocoțul lui. Suflă mereu în focul cel rău cu care l-a aprins pe om.

De cele mai multe ori satan schimbă focul. Dint-un om ce ardea pentru Dumnezeu, face un om care arde pentru peire. În locul focului ceresc pună focul lui cel drăcesc. O, e grozav să vezi pe un copil al lui Dumnezeu cum își schimbă focul.

E am cunoscut un ostaș ce ardea pentru Domnul — iar după 2 ani ardea pentru diavolul.

In deosebi, voi tinerilor, privești mereu căci mai ales de voi umbără satan să se apropie cu focul lui. Pentru voi e o îndoială biruință când vă cuprindă focul cel ceresc. Când focul tinereții voastre e boțezat cu focul cel ceresc — atunci voi putea face lucruri mari și minuni mari.

Tineri, bătrâni, frați și surori, apropiati-vă cu toții de focul cuvântului biblic ca să luați foc, căldură și mântuire.

(Va urma).

Dela Oastea Domnului din Iași.

In cercetarea celor suferinzi.

A doua zi de Crăciun, după masă, am mai avut adunarea obisnuită ci împreună cu părintele C. Lungianu, am plecat la spitalul »Manta Roșie« să ducem cuvântul de alinare și măngâiere fraților noștri pe care Domnul i-a chemat în școala suferinții.

Ne-am încolocnit cu părintele în frunte și cu steagul am pornit. Ajunsă la spital am intrat în Saloul bărbătie unde, după câteva căntări de ale »Oastei«, părintele Costin a ținut o mișcătoare predicatorie, care a stors lacrimi din ochii celor suferinți. »Vă mulțumim părinte că ați venit să ne cercetați și pe noi și să ne aduceți și nouă vește scumpă și minunată a Nașterii Domnului«, au grăbit bolnavii. După ce au căntat căntările »Isuse vinu la noi«, am trecut în Saloul femeilor. Aici iarăși ne-am rugat, am cântat și am citit din foaia »Isus Biruatorul«.

Din nou părintele Costin a spus cuvinte de măngâiere, îmbărbătând pe cei bolnavi. Cuvântul părintelui și prezența noastră în mijlocul acestor suferinzi a adus multă alinare în sufletele lor. Se putea vedea, cum din ochii lor picurau lacrimi de bucurie. Fetița fratelui Codru, a recitat o frumoasă poezie,

Sau Impărtit apoi în ambele Saloane puținele jertfe pe care le-am adus. Precum și mai multe foi din »Isus Biruatorul«. Încheind cu o rugăciune, ne-am despărțit de acești sărmani.

A treia zi deasemenea am cercetat pe părintele Săulescu pe care Domnul l-a chemat în școala suferinții acum 8 ani. Si suferă în tăcere....

S-a bucurat mult de vizita noastră. A căntat împreună cu noi. Si s'a bucurat împreună cu noi. La despărțire ne-a rugat să-l mai cercetăm. Căci nișnici nu l-a cercetat până acum decât ostașii Domnului. Slăvit să fie clapa în care gornistul Domnului pă. I. Trifa ne-a chemat sub drapelul »Oastei« prin care ni sau deschis drumuri noi, spre cunoștința adevărului spre fecerirea sufletelor noastre.

Slăvit să fie Domnul.
Neculac V. Lazăr, ostaș
al Domnului »Isus Biruatorul«
Iași.

Cartea I-a de cântări,

se află sub tipar. Cet ce au comandat-o să fie cu răbdare.
In curând îl-se va trimit.

Un bilanț duhovnicesc pe anul 1935.

Câteva date scoase din colecția foii „Isus Biruatorul“.

Oastea Domnului e cea mai bună mișcare duhovnicească, deoarece, ea singură lucrează pe binecuvântarea Lui și cu binecuvântarea lui rămas. Tot ce n'a fost bun în această frățietate tot ce urmărea alceva decât supremul tel măntuirea noastră și-a aproapelui, tot ce-a fost lumesc, s'a curățit. Apa sa dus; pietrile au rămas.

Roadele acestei înviitorii duhovnicești se pot vedea în coloanele preajuitei foi Isus Biruatorul pentru cei ce voiesc să se convingă. Dar cele mai multe din binecuvântările fronturilor nu sunt publicat. (Numai eu cunosc zeci și zeci de cazuri). Ba aceasta furtonă a adus și foarte multe suflete înapoii sub aripa binecuvântării a Bisericii. Sau chemat de frații ostași prin foaie, la peste 300 adunări partiale. S'a întotdeauna peste 300 adunări mari cu participanți din peste 2320 comune. Aceste adunări au fost admisibile de peste 140 steaguri ostașești. Numărul total al participanților la aceste adunări este cam 23 mii o-

stași plus încă vro 30—40 mii de alți participanți.

Sau sănătate în anul trecut 20 steaguri noi și s'a celebrat 16 cununii creștinești (ostașești). Afară de aceste biruințe s-au făcut sute și mii de noi înscriri în Oastea Domnului Isus Biruatorui.

Natural, datele de mai sus nu ne poate decât bucura, și nu putem face alt lucru decât să cerem Lui Isus har și putere pentru un fătuit lucru pe anul în care am intrat.

La aceste biruințe a ajutat foarte mult pleiera »nebunilor pentru Hristos«. Mânuitorii deconde și desfăcători de foii și cărți din hambarul Oastei. La care le mulțumia în numele Domnului.

Iar pă. Iosif animatorul și sufletul acestei mișcări, rugă pe Domnul să-l fiadă mult în mijlocul nostru. Aceasta este rugăciunea noastră a tuturor cănd ochii ni se întorc peste anul îspitelor 1935.

Nicolae Urdea,
clev. Sc. At. C. F. R. Cluj.

INVITARE

Oastea Domnului din com. Miroslăveni, jud. Bala, roagă pe toți brații cari doresc, să i cerceteze spre a se întări în Domnul.

V. Grigore, ostaș.